

4. neděle postní - Cyklus A

Postní doba je časem intenzivní přípravy katechumenů na křest, ale také obnovou víry všech farníků. I v tuto neděli probíhají na mnoha místech tzv. skrutinia, modlitba za katechumeny. Zároveň čteme velké křestní katecheze Janova evangelia.

VSTUPNÍ ANTIFONA

Vesel se, Jeruzaléme! Jásejte nad ním všichni, kdo ho milujete. Zajásejte, neboť váš zármutek se promění v radost a budete nasyceni ze zdroje útěchy.

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, tys poslal na svět svého Syna a jeho prostřednictvím uskutečňuješ naše vykoupení; oživ víru svého lidu, abychom se s oddanou zbožností připravovali na velikonoční svátky. Prosíme o to skrze tvého Syna...

1. ČTENÍ

V 11. stol. př. Kr. byl ustanoven první král Izraele – Saul, ale život je do značné míry řízen i nadále rodovými tradicemi. Text čteme pro zmínku o pomazání olejem jako typickém obřadu, který je spojen s vylitím Ducha svatého, ale i pro zmínku o Boží volbě, která je odlišná od lidských představ.

1 Sam 16,1b.6-7.10-13a

Hospodin řekl Samuelovi: „Naplň svůj roh olejem a jdi! Posílám tě k Jesseovi, Betlémanu, protože jsem si vyhlédl krále mezi jeho syny.“

Když Samuel přišel a spatřil Eliaba, řekl si: „Jistě tenhle je před Hospodinem jeho pomazaný.“ Hospodin však řekl Samuelovi: „Nevšímej si jeho vzhledu ani vysoké postavy, neboť ho vylučuji. Nedivám se totiž jako člověk; člověk soudí podle zdání, Hospodin však vidí do srdce.“

Jesse předvedl před Samuela sedm svých synů, ale Samuel řekl: „Mezi nimi Hospodin nevyvolil nikoho.“ A zeptal se: „Jsou to již všichni chlapani?“ Jesse odpověděl: „Ještě je nejmladší, ten pase stáda.“ Samuel tedy řekl Jesseovi: „Pošli pro něho, neboť nesedneme k jídlu, dokud sem nepřijde.“ Poslal tedy a uvedl ho: byl plavovlasý, s krásnýma očima a milého vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaz ho; to je on.“

Samuel vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. Od toho dne i nadále působil s Davidem Hospodinův duch.

ŽALM 23

Snad nejznámější žalm je především modlitbou důvěry v blízkého Boha.

Odpověď: Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.

Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám, – dává mi prodlévat na svěžích pastvinách, – vodí mě k vodám, kde si mohu odpočinout, – občerstvuje mou duši.

Vede mě po správných cestách – pro svoje jméno. – I kdybych šel temnotou rokle, – nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou. – Tvůj kyj a tvá hůl, – ty jsou má útěcha.

Prostíráš pro mě stůl – před zraky mých nepřátel, – hlavu mi mažeš olejem, – má číše přetéká.

Štěstí a přízeň mě provázejí – po všechny dny mého života, – přebývat smím v Hospodinově domě – na dlouhé, předlouhé časy.

2. ČTENÍ

Autor listu ve čtvrté kapitole povzbuzoval křesťany, aby nežili jako pohané. V následující kapitole to konkretizuje. Prázdná slova ani smilstvo nejsou skutky světla. A pojem světla hraje roli i v našem textu.

Ef 5,8-14

Bratři! Byli jste kdysi tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž záleží ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a v životě podle pravdy. Zkoumejte, co se líbí Pánu, a nemějte žádnou účast v těch neplodných skutcích tmy; spíše je veřejně odsuzujte. Vždyť člověku je hanba už jen o tom mluvit, co ti lidé potají páchají. Všechno, co se odsoudí, ukáže se v pravém světle. Všechno totiž, na co se vrhne světlo, je potom zřejmé. Proto se říká v Písmu: „Probud' se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvítí.“

ZPĚV PŘED EVANGELIEM

Já jsem světlo světa, praví Pán, kdo mě následuje, bude mít světlo života.

EVANGELIUM

Tyto Janovy texty jsou křestní katecheze. Tato je vysvětlením Ježíšova zvolání: „Já jsem světlo světa.“ Uzdravení ze slepoty je nejen zázrak, ale i naplnění zaslíbení proroků. Slepotu je též symbolem života bez víry. Na slepci pak sledujeme postupné zrání víry.

Jan 9,1-41

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo zhřešil: on sám, nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?“

Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“

Po těch slovech plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: „Jdi se umýt v rybníku Siloe“ – to slovo znamená „Poslaný“. Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl.

Sousedé a ti, kteří ho dříve vídali žebrot, se ptali: „Není to ten, který tu sedával a žebrot?“ Jedni tvrdili: „Je to on.“ Jiní říkali: „Není, ale je mu podobný.“ On řekl: „Jsem to já.“

Ptali se ho tedy: „Jak to, že teď vidíš?“

On odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, pomazal mi oči a řekl: ‘Jdi k Siloe a umyj se! Šel jsem tedy, umyl se a vidím.’“ Ptali se ho: „Kde je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“

Přivedli toho bývalého slepce k farizeům. Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. Také farizeové se ho znovu vyptávali, jak nabyt zraku. On jim odpověděl: „Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím.“

Někteří farizeové říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.“ Jiní ale namítali: „Jak by mohl hříšný člověk dělat taková znamení!“ A nemohli se dohodnout. Znovu se tedy zeptali toho slepého: „Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?“ On odpověděl: „Je to prorok.“

Židé však tomu nechtěli věřit, že byl slepý a že nabyt zraku, až si zavolali rodiče toho uzdraveného slepce a zeptali se jich: „Je to váš syn, o kterém vy říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že teď vidí?“ Jeho rodiče odpověděli: „Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. Ale jak to přijde, že teď vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, to my nevíme. Zeptejte se jeho. Je dospělý, ať mluví sám za sebe!“ To jeho rodiče řekli, protože se báli židů. Židé se už totiž usnesli, aby každý, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagogy. Proto jeho rodiče řekli: „Je dospělý, zeptejte se jeho.“

Zavolali tedy ještě jednou toho bývalého slepce a řekli mu: „Vzdej Bohu chválu! My víme, že ten člověk je hříšník.“ On odpověděl: „Zda je hříšník, to nevím, ale vím jedno: že jsem byl slepý, a teď vidím.“ Zeptali se ho tedy: „Co s tebou udělal? Jak ti otevřel oči?“ Odpověděl jim: „Už jsem vám to řekl, ale jako byste to neslyšeli. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?“

Osopili se na něj: „Ty jsi jeho učedník! My jsme učedníci Mojžíšovi. My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.“

Ten člověk jim odpověděl: „To je skutečně divné, že vy nevíte, odkud je – a otevřel mi oči. Víme, že hříšníky Bůh neslyší, ale slyší toho, kdo je zbožný a plní jeho vůli. Od věků nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči slepému od narození. Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nic by nedokázal.“

Řekli mu: „V hříších ses celý narodil a ty nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho.

Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“ Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“ Ježíš mu řekl: „Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví.“ On na to řekl: „Věřím, Pane!“ a padl před ním na kolena.

Ježíš prohlásil: „Přišel jsem na tento svět soudit: aby ti, kdo nevidí, viděli, a kdo vidí, oslepli.“ Slyšeli to někteří farizeové, kteří byli u něho, a řekli mu: „Jsme snad i my slepí?“ Ježíš jim odpověděl: „Kdybyste byli slepí, neměli byste hřích. Vy však říkáte: ‘Vidíme.’ Proto váš hřích trvá.“

ANTIFONA K PŘIJÍMÁNÍ

Pán mi pomazal oči; šel jsem, umyl jsem se a vidím, a uvěřil jsem Bohu.

MODLITBA PO PŘIJÍMÁNÍ

Bože, ty osvěcuješ každého člověka na tomto světě; osvěcuji naše srdce světlem své milosti, abychom vždy poznávali, co odpovídá tvé vůli, a dovedli tě opravdově milovat. Skrze Krista, našeho Pána.

K ZAMYŠLENÍ

„Věříš v Syna člověka?“ Tato otázka je zlomová pro každého, kdo chce být křesťanem. Slepec přišel o jakoukoli podporu oficiálních představitelů víry i společnosti. Ale Pán o něm dobře ví. Na konci postní doby bychom také my měli padnout na kolena a tváří v tvář Kristu na kříži vyznat: „Věřím, v tebe, Ježíši ukřižovaný a vzkříšený, ty jsi Pán nebe i země!“

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

PONDĚLÍ

Iz 65,17-21

Toto praví Hospodin: „Hle, utvořím nová nebesa a novou zemi, nebude se vzpomínat na to, co minulo, (nikomu) to nevstoupí na mysl. Plesat a jásat budou navěky nad tím, co stvořím: neboť - hle - v jásat přetvořím Jeruzalém a lid jeho v radost! Plesat budu nad Jeruzalémem, radovat se budu ze svého lidu. Neuslyší se v něm hlas pláče nebo křiku. Nebude v něm dítě, (které by žilo) jen několik dní, ani stařec, který nenaplní svá léta; teprve (ve stáří) sta let jinoch zemře, za prokletého bude považován, kdo se nedožije sta let. Vystavějí si domy a budou (v nich) bydlet, vysadí vinice a budou jíst jejich plody.“

Jan 4,43-54

Ježíš odešel ze Samařska do Galileje. Sám totiž dosvědčil, že prorok ve svém rodném kraji není ve vážnosti. Když tedy přišel do Galileje, Galilejané ho (vládně) přijali, protože viděli všechno, co vykonal v Jeruzalémě o svátcích; i oni tam totiž byli na svátky. Přišel tedy zase do Kány v Galileji, kde proměnil vodu ve víno. Byl tam jeden královský úředník, jehož syn ležel nemocen v Kafarnau. Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, vyhledal ho a prosil, aby šel a uzdravil mu syna - už totiž skoro umíral. Ježíš mu řekl: „Jestliže nevidíte znamení a zázraky, nikdy neuvěříte.“ Královský úředník mu odpověděl: „Pane, přijď, než moje dítě umře!“ Ježíš mu řekl: „Jen jdi, tvůj syn je živ.“ Ten člověk uvěřil tomu slovu, které mu Ježíš řekl, a šel. Když ještě byl na cestě, přišli mu naproti jeho služebníci a hlásili: „Tvůj syn je živ!“ Zeptal se jich tedy na hodinu, kdy mu začalo být lépe. Odpověděli mu: „Včera v jednu hodinu odpoledne mu přestala horečka.“ Poznal tedy otec, že to bylo právě v tu chvíli, kdy mu Ježíš řekl: `Tvůj syn je živ.` A uvěřil on i všichni v jeho domě. To bylo druhé znamení, které Ježíš vykonal, když se vrátil z Judska do Galileje.

Komentář: Jan 4,43-54

Možná mnozí z nás nevidí znamení a zázraky, a přesto Ježíšovi věříme. Snad není troufalé mít naději, že by nás Pán pochválil...!

ÚTERÝ

Ez 47,1-9.12

Anděl mě zavedl ke vchodu do chrámu, a hle – pod chrámovým prahem prýštila voda směrem na východ – na východ totiž bylo chrámové průčelí – voda stékala pod pravou chrámovou stranou na jih od oltáře. Pak mě vyvedl severní branou a venku mě vedl až k vnější bráně směřující na východ, a hle – voda vytékala z jižní strany. Anděl vyšel ven směrem k východu, měl v ruce měřicí provazec a naměřil tisíc loket a dal mi přebrodit vodu: sahala ke kotníkům. Naměřil opět tisíc loket a dal mi přebrodit vodu: sahala ke kolenům, a naměřil zase tisíc loket a dal mi ji přebrodit: sahala k bokům. Naměřil dalších tisíc loket: byla to řeka, kterou jsem nemohl přebrodit, neboť voda tak vzrostla, že se dala jen přeplavat, byla to řeka, která se přebrodit nedala. Tu mi řekl: „Jistě ses díval, synu člověka!“ Pak mě přivedl zpět na břeh řeky. Když jsem se vrátil zpět, viděl jsem na břehu řeky veliké množství stromů z obou stran. Řekl mi: „Tato voda, která vytéká do východní krajiny, stéká do pouště a končí v moři ve slaných vodách a jeho voda je tím uzdravena. Kamkoli se řeka dostane, oživnou všichni živočichové, kteří se v ní hemží; velmi mnoho ryb bude tam, kam se dostane tato voda, a vše se uzdraví. Nad řekou pak, na jejím břehu z obou stran vzroste všeliké ovocné stromy; neopadne jeho listí, nepřestane jeho ovoce; každý měsíc ponese čerstvé plody, neboť jeho voda bude vytékat ze svatyně: jeho ovoce bude pokrmem, lékem jeho listí.“

Jan 5,1-3a.5-16

Byly židovské svátky a Ježíš se odebral vzhůru do Jeruzaléma. V Jeruzalémě u Ovčí brány je rybník, hebrejsky zvaný Bethzatha, s pěti podloubími. V nich lehávalo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých. Byl tam jeden člověk, ten byl nemocný už osmatřicet let. Když ho Ježíš viděl, jak tam leží, a poznal, že je tak nemocný už dlouho, zeptal se ho: „Chceš být zdrav?“ Nemocný mu odpověděl: „Pane, nemám nikoho, kdo by mě snesl do rybníka, když se voda rozvíří. Než tam dojdu já, jiný už tam sestoupí přede mnou.“ Ježíš mu řekl: „Vstaň, vezmi své lehátko a chod!“ A hned byl ten člověk uzdraven, vzal svoje lehátko a chodil. Ten den však byla sobota. Proto židé tomu uzdravenému namítli: „Je sobota! Nesmíš nosit lehátko!“ Odpověděl jim: „Ten, kdo mě uzdravil, mi řekl: `Vezmi své lehátko a chod!`, Zeptali se ho: „Kdo je ten člověk, který ti řekl: `Vezmi ho a chod`?“ Ale ten uzdravený nevěděl, kdo to je. Ježíš se totiž vzdálil, protože na tom místě bylo mnoho lidí. Později ho Ježíš potkal v chrámě a řekl mu: „Hle, jsi zdrav. Už nehřeš, aby tě nestihlo něco horšího!“ Ten člověk odešel a oznámil židům, že ho uzdravil Ježíš. Proto židé Ježíše pronásledovali, že dělal takové věci v sobotu.

Komentář: Jan 5,1-3a.5-16

Ježíš se dává do řeči s tím, který ani nemá sílu přiblížit se k léčivé vodě... Jakoukoli běžnou pomocí mohu i já přiblížit druhé k Ježíšovi.

STŘEDA Slavnost Zvěstování Páně

Iz 7,10-14

Hospodin promluvil k Achazovi (skrze proroka Izaiáše): „Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, ať hluboko v podsvětí, či nahoře na výšinách!“ Achaz však řekl: „Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina.“ Tu pravil Izaiáš: „Slyšte tedy, Davidův dome! Nestačí vám omrzovat lidi, že omrzujete i mého Boha? Proto vám dá znamení sám Pán: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel (to je `Bůh s námi').“

Lk 1,26-38

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: „Bud' zdráva, milostiplná! Pán s tebou!“ Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce.“ Maria řekla andělovi: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám.“ Anděl jí odpověděl: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoliv byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného.“ Maria řekla: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova.“ A anděl od ní odešel.

Komentář: Lk 1,26-38

Maria nehledá důvody a výmluvy, „proč do toho nejít“. Její námitka je docela praktická. Matka církve, od které se můžeme mnoho učit!

ČTVRTEK

Ex 32,7-14

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Sestup dolů, neboť tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země, přivodil si zkázu. Uhnuli brzo z cesty, kterou jsem jim přikázal. Ulili si býčka a klanějí se mu, obětují mu a říkají: Izraeli, to je tvůj Bůh, který tě vyvedl z egyptské země.“ Hospodin řekl dále Mojžíšovi: „Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdé šíje. Nebraň mi, ať vzplane můj hněv proti nim, ať je vyhubím; z tebe však udělám veliký národ.“ Mojžíš konejšil Hospodina, svého Boha, slovy: „Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a mocnou rukou z egyptské země? Proč mají říkat Egyptané: Do zkázy je vyvedl, aby je povraždil v horách, aby je vyhubil z povrchu země. Upuť od svého planoucího hněvu, slituj se nad svým

lidem, jemuž hrozí zkáza. Rozpomeň se na Abraháma, Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, a zdědí ji navěky.“ A Hospodin se nad nimi slitoval a nedopustil neštěstí, kterým hrozil svému lidu.

Jan 5,31-47

Ježíš řekl židům: „Svědčím-li já sám o sobě, mé svědectví není právoplatné. Někdo jiný je to, kdo svědčí o mně, a vím, že svědectví, které o mně vydává, je právoplatné. Vy jste poslali k Janovi a on vydal svědectví pravdě. Já však nepřijímám svědectví od člověka, ale toto říkám, abyste byli spaseni. Jan byl lampa hořící a svítící, a vám se zachtělo jen na chvíli radovat se z jejího světla. Já však mám svědectví větší než Janovo: totiž skutky, které mi dal Otec, abych je vykonal. Právě ty skutky, které konám, svědčí pro mne, že mě Otec poslal. A sám Otec, který mě poslal, vydal o mně svědectví. Nikdy jste neslyšeli jeho hlas, nikdy jste neviděli jeho tvář a jeho slovo ve vás nezůstává, protože nevěříte tomu, koho on poslal. Zkoumáte Písma, protože vy myslíte, že v nich máte věčný život - a právě Písma svědčí o mně; ale nechcete přijít ke mně, abyste měli život. Slávu od lidí nepřijímám. Ale vás znám: nemáte v sobě Boží lásku. Já jsem přišel ve jménu svého Otce, a nepřijímáte mě. Přijde-li jiný ve vlastním jménu, toho přijmete. Jak vy můžete uvěřit, když oslavujete sebe navzájem, ale nehledáte slávu jen od samého Boha? Nemyslete si, že já na vás budu u Otce žalovat. Vaším žalobcem je Mojžíš, na kterého vy spoléháte. Kdybyste totiž věřili Mojžíšovi, věřili byste i mně, neboť on psal o mně. Nevěříte-li však tomu, co on napsal, jak uvěříte mým slovům?“

Komentář: Jan 5,31-47

Dejme si pozor, abychom my, křesťané, „neoslavovali sebe navzájem“. Veškerá naše hrdost musí pramenit z Boží lásky. Budeme-li příliš poukazovat na sebe, bude naše svědectví neplodné.

PÁTEK

Mdr 2,1a.12-22

Bezbožní, kteří smýšlejí zvráceně, praví toto: „Číhejme na spravedlivého, je nám k ničemu a staví se proti našim skutkům, vytýká nám přestoupení zákona, předhazuje nám provinění proti mravům. Chlubí se, že zná Boha, nazývá se dítětem Páně. Je výčitkou našemu smýšlení, i dívat se na něho je k nesnesení. Vždyť jeho život se nepodobá jiným, jeho chování je přemrštěné! Za zpotvořené nás považuje, styku s námi se vyhýbá jak nečistotě, blahoslaví konec spravedlivých a chlubí se, že má za otce Boha. Podívejme se, zda jsou pravdivá jeho slova, zkusme, jak to s ním skončí. Je-li spravedlivý Božím synem, Bůh se ho ujme a vysvobodí ho z ruky protivníků. Zkoušejme ho soužením a trápením, abychom poznali jeho mírnost a přesvědčili se o jeho trpělivosti. Odsudme ho k hanebné smrti, zda najde ochranu, jak říká.“ Tak

smýšlejí, ale klamou se, protože je oslepila jejich zloba, neznají Boží tajemství, nedoufají v odměnu zbožnosti a nevěří v odplatu čistých duší.

Jan 7,1-2.10.25-30

Ježíš chodil po Galileji; po Judsku totiž chodit nechtěl, protože mu židé ukládali o život. Blížily se židovské svátky stánků. Když jeho příbuzní odešli na svátky, odebral se tam i on - ne veřejně, ale potajmu. Někteří lidé z Jeruzaléma se ptali: „Není to ten, kterého chtějí zabít? A hle: mluví veřejně a nic mu neříkají. Snad nepřišli přední muži skutečně k přesvědčení, že je to Mesiáš? Jenomže o tomhle víme, odkud je. Ale až přijde Mesiáš, nebude nikdo vědět, odkud je.“ Proto Ježíš, jak učil v chrámě, hlasitě zvolal: „Ano, znáte mě a víte, odkud jsem. A přece jsem nepřišel sám od sebe, ale poslal mě ten, který je pravdivý. Vy ho neznáte. Já ho znám, protože jsem od něho a on mě poslal.“ Tu by ho byli rádi zatkli, ale nikdo na něho nevztáhl ruku, protože ještě nepřišla jeho hodina.

Komentář: Jan 7,1-2.10.25-30

Ježíš se pohybuje nepoznán mezi těmi, kdo mu ukládali o život. I dnes se možná schovává před kritiky, kterým vadí jeho přímost.

SOBOTA

Jer 11,18-20

Hospodin mě o tom poučil, a já jsem to poznal; tehdy jsem viděl jejich zlé skutky. Byl jsem jako krotký beránek, kterého vedou na porážku. Ani potuchy jsem neměl, že mi strojí úklady: „Zničme strom i s jeho mízou, vytněme ho ze země živých, ať není památky po jeho jméně!“ Hospodine zástupů, spravedlivý soudce, který zkoumáš srdce i ledví, kéž vidím tvoji pomstu nad nimi, neboť tobě svěřuji svou při.

Jan 7,40-53

Když někteří ze zástupu slyšeli Ježíšova slova, říkali: „To je skutečně ten Prorok!“ Druzí zase: „To je Mesiáš!“ Ale jiní namítali: „Copak přijde Mesiáš z Galileje? Neříká Písmo, že Mesiáš vzejde z potomstva Davidova a z vesnice Betléma, odkud David pocházel?“ Proto kvůli němu došlo v zástupu k roztržce. Někteří z nich ho chtěli zatknout, ale nikdo na něho nevztáhl ruku. Služebníci (velerady) se vrátili k velekněžím a farizeům a ti se jich zeptali: „Proč jste ho nepřivedli?“ Služebníci odpověděli: „Žádný člověk nikdy tak nemluvil.“ Farizeové jim na to řekli: „I vy jste se nechali svést? Uvěřil v něho někdo z předních mužů nebo z farizeů? Leda jen tahle luza, která nezná Zákon - kletba na ně!“ Jeden z nich, Nikodém, ten, který už dříve přišel za Ježíšem, jim namítl: „Odsoudí náš Zákon někoho, dokud ho nevyslechne a nezjistí, co dělá?“ Odpověděli mu: „Nejsi ty také z Galileje? Zkoumej a uvidíš, že z Galileje prorok nepovstane.“ A každý se vrátil domů.

Komentář: Jan 7,40-53

Sebejistota farizeů a těch, kdo znali Zákon a vykládali jej ve svůj prospěch je dodnes nakažlivá. A to, že k Ježíšovi měla blíže „lůza, která nezná Zákon“, může být i dnes pro církve inspirující.